

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 423.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e122003/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

arr

arr

1849.

Beretning

N°. 101.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Er og freddede Medde.

(Medde.)

Hf Udvalget er ved disse Paragraffer gjort følgende Bemærkninger:

ad § 48.

3 Overensstemmelse med hvad der er bemærket ved § 14 foresaars, at der i 2de Aale eller Døbt dem tilføjes: „for Hæder“, og at Ordene i 3de Aale „og si kunne panted senere at blive hævede“, udelæses.

ad § 49.

Til Hæder Lydelighed foresendes det, at der i 4de Aale fraorden efter Ordene „saavel som de“ her tilføjes „af Hæder“.

Bestemmelsen i § 46 angaar Forordningen af de Søværnpligtige i 3 Classer, overensstemmende med det tidligere Bestaaende. Kun er der foresaars en Forandring med Hensyn til Aldersterminen, efter hvilken Indvæbterne indføres i de forskjellige Muller. Raadslig gif Ungdomsraallen for sin til det 18de Kar, men da det søværnpligtige Mandstabs nu først indføres med det 13de Kar, er det nødvendigt at udrulle Ungdomsraallen til det 17de Kar. Hovedraallen gaar fra det 18de til det 28de Kar, og Udruller fra det 28de til det 50de Kar. Her af vil først, hvilken væsentlig Høffsel der er mellem Sø- og Landfrigtstjenesten, det den første efter Paragraffen udtrækkes til det 50de Kar, hvorefter, som i § 31 er omalt, Landværnpligtigen i Almindelighed opfylder med det 28de Kar.

§ 47 paalægger derhos en større Uleilighed for de Søværnpligtige, idet der foreskrives, at de, saafandt de ikke have loovlig Høffsald, hvortil dog ogsaa henregnes, at de ere i Hart, skulle fra det 18de til det 50de Kar hørt Kar møde paa Søfjernen. Men paa den anden Side er Søfrigtstjenesten saa væsentlig forskjellig fra Landfrigtstjenesten, at disse Bestemmelser vel maas være nødvendige, thi, som Folge af Høffsalden, er det ikke noget vist Antal, der aarlig veds, og man kan derfor ikke med Udsrøningen til Søfrigtstjenesten saaledes som med Udsrøningen til Landfrigtstjenesten tage et vist bestemt Aldersaar. Det er vel en større Høffsald at skulle indtræde i Søværnpligtigheden, som ved Landfrigtstjenesten forvæds men paa den anden Side har den Landværnpligtige den Høffsald, at han i Høffsald efter det 28de Kar ikke kan udtrækkes til Søværnpligtigheden, medens den Søværnpligtige fra sit 18de til sit 38de Kar kan udtrækkes hørt Kar saa at han ikke noget Kar kan vide sig sikker for Udsrøning, naar ikke Høffsald indtræder, som hjemle han speciel Udtagselse herfra. Men ved Siden heraf er han ikke pligtig til at udtrækkes med en vis bestemt Alder. Han kan gaae i fremmed Tjeneste og opholde sig udenfor Landet, og naar han ikke er hjemme, bliver han ikke udtrøen, da Udsrøningen alene tages af det Mandstabs, som er tilstede. Deruden er det ogsaa en Vættelse for de Søværnpligtige, at det, hvortil de blive bragte, ikke stander deres Udbønnelse, men snarere bidrager til at forvæds dem, og dertil kommer endelvi, at i oceanomisk Hensende Tabet er mindre, end for de Landværnpligtige, der udtrækkes til Søværnpligtigheden, idet Lønningen og Omkostningerne, som tilfødes dem paa Orlogstogterne, mere faas i Høffsald til hvad der kan forvæds ved private Togter, end Tilfædet er med Hensyn til dem, der udtrækkes til Landfrigtstjenesten. Der har loovrigt i Udvalget været Spørgsmaal, om ikke Høffsalden til at møde paa Søfjernen hørt Kar kunde indskrænkes noget; men efter den Un-

derretning, som man i saa Hensende har erhølet fra Høffsaldene, har Udvalget ikke troet at burde gjøre noget Høffsald vedkommende. Høffsalden ser ogsaa Høffsalden ud, end den i Uleiligheden er, idet ethvert loovlig Høffsald frigaar, og dertil henregnes ogsaa, som bemærket, at være i Hart.

Men § 48 har Udvalget kun gjort en Redactionsbemærkning, overensstemmende med den tilførende Paragraff angaaende Landfrigtstjenesten, og ligeledes ved § 49, som corresponderer med § 44 og 32, idet § 49 bestemmer en Udtagselse med Hensyn til dem, som ikke med det 28de Kar have den fornødne physiske Døffsald, men dog ere „høffsald“, at de nemlig vedsføres i en egen Class af „Udvæds“, høffsald til den, der omhandles i § 32.

Barfod: Jeg ser ikke, at § 48 indeholder andet end en Høffsald af § 14, og det foreskriver mig ligeledes, at § 51 er en næsten ordret Høffsald af § 13. Saaledes foreskriver det mig, at disse 4 §§ høffsaldsmæssigt kunde sammensættes til 2, som da maatte have en anden Plads, nemlig i første Capitel, der indeholder de almindelige Bestemmelser. Man vilde derved høffsald 2 Paragraffer, og jeg tror ikke, at denne Høffsald vilde være forbunden med Tab af Lydelighed. Jeg skal derfor tillade mig at rette det Spørgsmaal til den ærte Ordfører, om han troer at Udvalget vil gaae ind paa dette Høffsald.

Ordføeren: Jeg maa dertil høffsald, at jeg ingen Mening kan have om, hvorefter Udvalget vil gaae ind derpaa, da derom ikke har været nogen Discussion. Man har vel set, at der var tilførende Bestemmelser til de nævnte Paragraffer i andre Paragraffer i 2de Capitel, men da de ere optagne i de specielle Capitler, gif det derfor ikke an at faas dem sammen, uden at tilføde en Bestemmelse i det 1ste Capitel, men derved vilde man forvæds Paragrafferne høffsald Høffsalden, og det vilde høffsald en Uleilighed ved Redactionen, som der ikke synes at være nogen væsentlig Grund for.

Barfod: Jeg mener, at der altid er den Grund, at hvad der er mere end tilføffsald, det er foresaget, og, som sagt, høffsald det mig, at disse 2 Paragraffer burde faas sammen, da de ikke for Lydelighedens Høffsald høffsald. Jeg maa derfor høffsald Ordføeren om at foreskvalte det overreitet af Udvalget, og saafremt dette ikke gaar ind derpaa, vil jeg høffsald mig at stille et Høffsald i den Retning.

Vestf: Hvad jeg har at bemærke ved disse Paragraffer, er alene til § 46, hvorefter de Søværnpligtige skulle forvæds høffsald i Høffsalden til det 38de Kar, idetfor som høffsald til det 36de Kar, ligesom Bestemmelsen i Svindrulleringsordenningen, „at de, naar de ere 36 Kar gamle, skulle udgaae af Muller, naar de ikke længere vilde ernære sig ved Søfart“, falder bort. Det foreskriver mig, at der ikke er tilføffsald Grund til at gjøre disse Forandringer. Med Hensyn til hvad der er anført om, at Tjenesten for dem, der udtrækkes til Søfrigtstjenesten, er mindre høffsald end for dem, der udtrækkes til Landfrigtstjenesten, skal jeg bemærke, at dette vel i Almindelighed er rigtigt; men det høffsald dog ikke for dem, som ikke rigtig have høffsald tilføffsald eller for dem, der ere høffsald i et Søværnpligtigt, eller i høffsald Ungdom have høffsald tilføffsald, men som senere ere høffsald over i en anden Stilling. I. Or. have høffsald en Høffsald, og for dem høffsald det høffsald, at de ikke med det 36de Kar kunne gaae ud af Muller, saaledes som høffsald.

R. G. Petersen: Høffsald den ærte Røffsaldsmænd for Høffsald (Barfod) har været, at det ikke vilde være paa Lydelighedens Høffsald, at de af ham omhandlede 4 Paragraffer blev omhandlede